

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus in cruce extenditur Art. & Ho. XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Concupiscē-
tias super-
fluas & cu-
riosas pro-
pter Deum
esse mortifi-
candas.

hoc non imitatur Christum, sed Adam primum parentem nostrum. Dominus Iesus compatitur nobis, nec à nobis tantum postulat, quantum ipse pro nobis exposuit. Ideò non requirit vt prorsus nudi incedamus, sed superflua interdicit nobis. Quocirca multa nobis possumus subtrahere, idq; non solum absq; vllò periculo corporis, sed cum magna etiam laude discretionis, puta ea, in quibus nihil est nisi concupiscentia, & amor inmortificatus. Verbi gratia: Est qui cochlear vult habere argenteum. Quare habere id vis? Non inquirò de cochleari, sed de argenteo aut aureo cochleari: quare vt sit argenteum inquirò. Quot enim & præstantes & sancti interim viri comedunt, nec esuriunt quamdiu cochlearia habent lignea? Quot reges sunt, qui ex ligno, si esuriant, non queant comedere? Est alius qui de ligno rem habet necessariam, verum de ligno vult habere nobili. Vana est curiositas. Tertius mantile spernit, aut mappam, nisi de panno precioso floribus intexto. Et quæ maior esse stultitia posset, pro tergendis manibus quæri preciosa? Est qui cultrum contendit mutare, vt alium fortasse recipiat, qui capulum habeat nobiliorem & pulchriorem. Hæc omnia stultitiæ sunt & concupiscentiæ, quæ inaniter fatigant homines ociosos.

HORA SEXTA PASSIONIS DOMINI
nostri IESV CHRISTI.

IESUS IN CRUCE EXTENDITVR. *Artic. XL.*

ET crucifixerunt eum.

HOMILIA XL.

Marc. 15.
Lucæ 23.

Quã crude-
liter super
crucem pro-
iectus sit
Iesus.

Ingens pœna & longus Domini cruciatus, breui enarratione paucisq; describitur verbis. Fuerunt enim in hac crucifixione Domini, duo: Extensio & affixio, quæ duos faciunt articulos. Primum igitur extensionem Domini tractemus. Cum Dominus Iesus sedens expectaret, donec crux foret parata, intereaq; illuderetur illi ab hominibus nequam, cum foramina iam essent parata, rapitur furibundè Iesus à militibus, qui vltro erat ad omnia paratissimus: statuiturq; ad ima crucis, & dorso tenus protrusus, projicitur super crucem. Heu crudelitatem iniquam. Cœlum & terra, ingemiscit super huiusmodi violentia, super crudelitate impiorum, & super miserabili hæc ruina Christi.

Manfuetu-
do Iesu.

Vide igitur quomodo manfuetus Dominus nihil irascitur, nō cogitat vindictam, sed æquè ac si omnia hoc modo fieri deberent, imperturbatus manet. Expandit vltro manus super cornua crucis, pedesq; super lignum inferius ponit. Audi clamores ac strepitus crucifigentium, tumultuantiumq; Iudeorum.

Extensio
Iesu super
crucem dolor
quantus.

Iacet agnus manfuetus super crucem: & vna affixa manu, quia foramina sine corporis mensura tortores distantia nimis fecerant, dum aliam volunt affigere, non potuit foramen paratum attingere, quoad funibus appositis trahe- retur violenter ad foramen. Pari quoque modo cum pedibus actum est, qui protracti sunt deorsum ad foramen. Fuit autem hic tractus membrorum Christi non leuis aut modicus, sed tantus, tamq; violentus, vt iuncturæ com- pagesq; ossium soluerentur Christi, dinumerari quoq; possent, iuxta David,

Psal. 11.

omnia

omnia eiusdem ossa. Heu bone Iesu, quam amara tibi fit hæc tua passio, quantos labores, quantas tristitias, quantos denique cruciatus parit tibi hæc charitas tua, qua nos redimis. Venite omnes & videte redemptoris vestri dolorem. Videte quomodo ut cithara extenditur in cruce, animadvertite quibus redimamini doloribus. Væ væ peccatis nostris, quæ tam diros poenarum Christo inferunt cruciatus. Reuelatum est quibusdam, poenam tunc cordis Christo fuisse maximam, extensis omnibus membris, tamquam gratum Christo fore, si oratione honoraretur in eiusdem doloris memoriam dominica, ac si balsamo tunc perungeretur suavissimo.

Extensionis Christi dolor oratione cuiusmodi honorandus

Extensione sua super crucem Christus quid nos mysticè insinuet, quique nos ipsos extendere ad anteriora debeamus.

Cum in Christi sicum esset voluntate ac potestate, quo vellet mortis genere nos redimere, id elegit, quod asperius erat, quod ignominiosius erat, & quod maiorem, non solum exhiberet, sed in Christi etiam corpore figuraret charitatem. Quid enim extensio membrorum Christi indicat aliud, quam summam diffusionem largitatis, ex summa affectione charitatis erga nos emanantem? Extensione namque hac brachiorum & membrorum, ostendit se nos tantum diligere, quantum amare potuit. Omnem namque suæ dilectionis vim in nos effudit, exponendo se totum pro nobis, atque semetipsum totum nobis dans, sibi nihil seruando, quod non daret in usus nostros. Quicquid potuit, quicquid erat, totum nobis tradidit: & quod verbis non potuit exprimi, quantum scilicet daret nobis, figura & signo corporis explicauit. Ideo enim brachijs in cruce extensis voluit mori, quo ad recipiendos peccatores quoscunque ad se venientes paratissimum, ad amplexandos poenitentes maxime desiderandum sese ostenderet. Quamobrem B. dicit Bernardus: Quis non rapiatur ad spem & fiduciam impetrandæ salutis, dum in eius cruce considerat corporis dispositionem, videlicet caput inclinatum ad osculandum, brachia extensa ad amplexandum, manus apertas ad largiendum, latus apertum ad diligendum, pedes clavis affixos ad nobiscum commanendum, totiusque corporis extensionem ad se totum nobis impendendum? Hæc ille. Fecit itaque Christus, quomodo pueri solent interrogati quantum diligant. Interrogas puerum, dicens: quantum diligis me? ostendit respondens ad mensuram palmæ, vel cubiti, vel brachij: aut si indicare vult, quantum sit possibile se amare, atque ex toto suo corde te amare, ambo extendens brachia: Tantum, inquit, diligo te. Vide quomodo Christus quoque ita fecerit, qui expansis brachijs & manibus, ipsa forma crucis loquitur, dicens: Tantum diligo vos, quicquid sum, quicquid possum, vobis tribuo, in vestros usus profundo, & si verbis amorem quem ad vos habeo, minus explico, signo hoc passionis quam pro vobis sustineo, hoc est, expansis in cruce brachijs, id vobis commonstro.

Extensione membrorum quid nobis Christus insinuet.

Brachijs extensis cur mori voluerit Christus. Bernardus.

Dilectionis suæ magnitudinē quibus signis indicauerit nobis Christus.

Secundò, admonemur Dominum Iesum esse diuersò diligere, atque ostendere quomodo ex toto corde, ex omnibus viribus, atque ex tota virtute, & toto posse parati simus illum amare, eidemque nos totos exponere. Hoc autem tunc facimus, quando in eius amorem, in eius beneplacitum, in eius honorem, in eius obsequium omnia corporis nostri membra conuertimus. Hoc autem iustissimum est, ut quemadmodum membra nostra exhibuimus seruire im-

Dilectionē nostrā quibus signis Christo declaremus.

Rom. 6.

mun-